

Συντεθείσα δὲ παρὰ Γεωργίου Βελημά, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείσα καὶ ἤδη πρῶτον ἐν τύπῳ δοθείσα. ἀψφζ'. Ἐνετίησιν 1787. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Ἀκολουθία αὕτη ἐξεδόθη κατὰ πρῶτον κατὰ τὸ 1782. Ἴδε τὸν ἀνωτέρω ἀριθ. (300).

(321) — Λόγοι Ἠθικοὶ, Πανηγυρικοὶ, καὶ Ἐπιτάφιοι συντεθέντες μὲν καὶ ἐκφωνηθέντες παρὰ τοῦ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις, καὶ ἱεροκήρυκος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Κυρίου Ἰωάσαφ Κορνηλίου, τοῦ ἐκ Ζακύνθου. Διαιρεθέντες εἰς τόμους δύο. Νῦν πρῶτον τὰ πάντα τύποις ἐκδοθέντα ἀψφῆ. Ἐνετίησιν ἐν ἔτει 1788. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· εἰς 4ον.

(322) — Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν Μετεώρῳ ἀσκήσαντος, ψαλλομένη τῇ ἡ ἀπριλλίου, παρὰ τοῦ λογιωτάτου κυρίου Ἰουστίνου τοῦ Δεκαδύο· νῦν δὲ τύποις ἐκδοθείσα πρῶτον, δι' ἐξόδων, καὶ φιλοτίμου δαπάνης τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυρίου Δημάκη, υἱοῦ Κατζῆ Ἀναγνώστου τοῦ Οἰκονόμου ἐκ κώμης Μαβρήλου, ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου Νέων Πατρῶν. ἀψφῆ. Ἐνετίησιν 1788. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ τύπωσις τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἦτον ἄγνωστος εἰς τὸν σοφὸν καὶ πολυμαθεῖ συντάκτην τοῦ Ἑλληνομνήμονος, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸ ἐξῆς ἐδάφιον τοῦ φυλλαδίου του 4, σελ. 201. « Ὁ Φαβρίκιος, ἀναφέρει ὁ Ἑλληνομνήμων, ὁμιλῶν « περὶ τοῦ Δεκαδύο, κατατάσσει τὸν Δεκαδύο εἰς τὴν τάξιν « τῶν μελωδῶν ἐλλήνων· ἀλλὰ καὶ διὰ λόγον ἐτι ἰσχυρότερον εἶναι ἄξιός τοῦ χοροῦ ἐκείνου, διότι ἐν τῷ Ἀνολογίῳ « ἀναγινώσκεται τῇ 1ῃ ἀπριλλίου « Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου « Ἰωάννου τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ποιηθεῖσα μὲν « παρὰ τοῦ σοφωτάτου Ἰουστίνου τοῦ Δεκαδύονος, αἰτήσῃ δὲ « τῶν φιλοχρίστων εὐσεβῶν χριστιανῶν. » Προσθέται δὲ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8. σχόλιον τὰ ἐφεξῆς. « Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν « εἰμὴ τὴν ἐκδοσιν τῆς Βενετίας τοῦ 1792, καὶ δὲν δυνάμεθα « νὰ βεβαιώσωμεν ἐὰν ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ 1621, ἢ ἐν ταῖς « ἐφεξῆς εὐρίσκεται ἡ Ἀκολουθία, ἢ ἐτυπώθη χωριστά. » Εἶναι